

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 42 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) i art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277, s. 1) — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy — System płatności jednolitych — Ustalenie kwoty referencyjnej — Nieprzyznanie uprawnienia do pomocy w określonych sytuacjach — Młodzi rolnicy

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego przedstawiony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) postanowieniem z dnia 18 marca 2010 r. jest niedopuszczalny ze względu na to, że ma on charakter hipotetyczny.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg — Niemcy) — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz przeciwko Finanzamt Stuttgart III

(Sprawa C-240/10) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Zakaz dyskryminacji i obywatelstwo Unii — Podatek dochodowy — Uwzględnienie dodatków zagranicznych w ramach obliczania stawki opodatkowania mającej zastosowanie do innych dochodów przy zastosowaniu progresywnego progu podatkowego — Uwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom innego państwa członkowskiego wykonującym powierzone im funkcje na terytorium krajowym — Nieuwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom krajowym wykonującym powierzone im funkcje poza terytorium krajowym — Porównywalność)

(2011/C 319/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Strona pozwana: Finanzamt Stuttgart III

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Baden-Württemberg — Wykładnia art. 18 TFUE,

21 TFUE i 45 TFUE — Uregulowanie krajowe dotyczące podatku dochodowego zwalniającego z podatku dodatki zagraniczne otrzymywane przez podatników zatrudnionych przez osobę prawną krajowego prawa publicznego i uzyskujących wynagrodzenie pochodzące z budżetu państwa — Brak takiego zwolnienia z podatku w przypadku dodatków otrzymywanych przez podatników zatrudnionych na terytorium krajowym przez osobę prawną prawa publicznego innego państwa członkowskiego i uzyskujących wynagrodzenie pochodzące z budżetu tego innego państwa

Sentencja

Artykuł 39 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 3 pkt 64 Einkommensteuergesetz (ustawy w sprawie podatku dochodowego), zgodnie z którym dodatki takie jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, przyznawane urzędnikowi państwa członkowskiego pracującemu w innym państwie członkowskim w celu wyrównania spadku siły nabywczej pieniądza w miejscu zatrudnienia, nie są uwzględniane na potrzeby określenia stawki opodatkowania mającej zastosowanie w tym pierwszym państwie do innych dochodów podatnika bądź małżonka, podczas gdy ekwiwalentne dodatki przyznawane urzędnikowi tego innego państwa członkowskiego pracującemu na terytorium pierwszego państwa członkowskiego są uwzględniane na potrzeby określenia tej stawki opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2011 r. w sprawie T-487/10 Ignacio Ruipérez Aguirre i ATC Petition przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 marca 2011 r. przez Ignacia Ruipéreza Aguirre i ATC Petition

(Sprawa C-111/11 P)

(2011/C 319/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Ignacio Ruipérez Aguirre i ATC Petition (przedstawiciel: adwokat M.J. Sánchez González)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 5 sierpnia 2011 r. — Germanwings GmbH przeciwko Amend

(Sprawa C-413/11)

(2011/C 319/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Germanwings GmbH

Strona pozwana: Amend

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ dokonywana przez Trybunał Sprawiedliwości w celu zniesienia nierównego traktowania, które by w przeciwnym razie wystąpiło, w ten sposób, że pasażerowi, którego lot jest jedynie opóźniony o więcej niż trzy godziny, przysługuje odszkodowanie na podstawie art. 7 ww. rozporządzenia, mimo że rozporządzenie to przewiduje je tylko w przypadku odmowy przyjęcia na pokład lub odwołania zarezerwowanego lotu, a w przypadku opóźnienia lotu ogranicza prawa pasażera do świadczeń w zakresie zapewnienia pomocy określonych w art. 9 rozporządzenia i — jeśli opóźnienie trwa dłużej niż pięć godzin — także do świadczeń w zakresie zapewnienia pomocy określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, jest zgodna z zasadą podziału władz w Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 10 sierpnia 2011 r. — Jutta Leth przeciwko Republice Austrii, krajowi związkowemu Dolna Austria

(Sprawa C-420/11)

(2011/C 319/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jutta Leth.

Strona pozwana: Republika Austrii, kraj związkowy Dolna Austria

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r.⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r.⁽²⁾ oraz dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r.⁽³⁾ (zwanej dalej „dyrektywą środowiskową”) należy interpretować w ten sposób, że:

- 1) pojęcie dóbr materialnych obejmuje jedynie ich substancję, czy też również ich wartość,

- 2) ocena skutków środowiskowych ma na celu również ochronę jednostki przed wystąpieniem szkody majątkowej wskutek zmniejszenia wartości należącej do niej nieruchomości?

⁽¹⁾ Dyrektywa w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz.U. L 73, s. 5).

⁽³⁾ Dyrektywa przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 56, s. 17).

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-450/11)

(2011/C 319/18)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Afonso i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez zastosowanie szczególnego systemu podatku VAT dla agencji podróży do usług podróży, które są sprzedawane innej osobie niż podróżny, tak jak to zostało przewidziane przez Decreto-Lei nr 221/85 z dnia 3 lipca, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 306-310 dyrektywy VAT. ⁽¹⁾

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że sposób stosowania przez Republikę Portugalską systemu szczególnego, w zakresie, w jakim stosuje ona ten system do transakcji świadczonych przez agencje podróży innym agencjom podróży lub innym podatnikom podatku VAT innym niż podróżny, nie jest zgodna z przepisami prawa Unii w tej dziedzinie, ponieważ przepisy dyrektywy VAT wymagają, aby stosowanie szczególnego systemu było ograniczone do usług świadczonych na rzecz podróżnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).